

शिल्पशा

पूर्वास्येऽनिलखातनं यममुखे खातं शिवे
कारयेत्
शीर्षे पश्चिमगे च वङ्गखननं सौम्ये खनेनेऽर्त्ते
दक्षिणकोणे पूर्वविभागे पूजनपूर्वं शिला
समर्प्या ।
स्थाप्या शेषशिला दक्षिणतः स्तम्भाः समर्प्या
विधानेन ॥*॥
ब्रह्मशभ्युयथा ।
“सूतं भित्तिशिलान्यामं स्तम्भस्यारोपणं तथा ।
पूर्वदक्षिणोर्मध्ये कुर्यादित्याह काश्यपः ॥”
नारदः ।
“नभस्यादिषु मासेषु त्रिषु त्रिषु यथाक्रमम् ।
पूर्वादिदिकशिरोवामपाश्चात्यां प्रद-
क्षिणम् ॥”
वास्तुशास्त्रेऽपुत्रम् ।
“वास्तीः शिरसि पुच्छे च वामकुक्षौ च वृष्टतः ।
आयुष्कामः खनेनैव दक्षकुक्षौ खनिः शुभा ॥
भित्तेमूलं स्थापनीयं जलान्ते
पाषाणे वा हेमरत्नैः सगर्भम् ।
शीर्षे गुर्वी लेपहीनाधिका वा
सन्धियेणः पादहीनार्थहान्यैः ॥
भवनपुरसुराणां सूत्रेण पूर्वमुक्तः
कथित इह पृथिव्याः शोधनेऽपि द्वितीयः ।
तदनु मुखनिवेशे स्तम्भसरोपणे स्या-
द्भवनवसनकाले पञ्चधा वास्तुयज्ञः ॥*॥
हृत्वा दुग्धसकण्ठाय फलिनस्यान्या गृह्णाद्
दूरतः
शस्तौ चम्भकपाटले च कदली जाती तथा
केतकी ।
यामादूर्द्ध्वमशेषहृत्सुरजा च्छाया न शस्ता गृहे
पार्श्वे कस्य हरैरवीशपुरतो जेनानुचण्डाः
वाचित् ॥
स दुग्धहृत्वा द्रविणस्य नाशं
कुवन्ति ते कण्टकिनोऽरिभौतिम् ।
प्रजाविनाशं फलिनः समौपे
गृहस्य वर्णाः कलधौतपुण्याः ॥
दुष्टो भूतसमाश्रितोऽपि विटपी नोच्छिद्यते
शक्तिः
तद्विष्वीच्य शमीमशोकवकुली पुत्राग-
सञ्चम्पकौ ।
द्राक्षापुष्पकमण्डपश्च तिलकान् कृष्णां वपे-
हाडिमीं
सौम्यादेः शुभदौ कपीतनवटावौदुम्बराश-
त्यकौ ॥
उत्सङ्गनामाभिमुखः प्रवेशः
स्यात् पृष्ठभङ्गो भवनस्य पृष्ठात् ।
विनाशहेतुः कथितोऽपसव्यः
सृष्ट्या प्रशस्तो भवनेऽखिलेऽसौ ॥
प्रावेशः प्रतिकायको वरुणदिव्यक्तो भवेत्
सृष्टितो
वामावर्त्त उदाहृतो यममुखेऽसौ हीनबाहु-
र्बुधैः ।

शिल्पशा

उत्सङ्गो नरवाहनाभिवदनः सृष्ट्या यथा
निर्मितः
प्राग्बक्तोऽपि च पूर्णबाहुदितो गेहे चतुर्धा
पुरे ॥*॥
हस्तः पर्वाष्टयुक्तो मुनिवररचितः पर्व चैकं
त्रिमात्रं
मात्रा यथा यवानामुदरमिलिता निरुच्यचा-
सुत्तमानाम् ।
पुण्यैत्वारि पूर्वं तदनु च विभजेदङ्गुलेः पर्व-
पुण्ये-
निर्गम्यो रक्तकाष्ठो मधुमय उदितः खादिरो
वंशधात्वोः ॥
ज्येष्ठोऽष्टाभिर्यवोदरेस्तु मुनिभिर्मध्यस्तु षट्-
कन्यसो
माय्यं चीत्तमकेन ग्रामनगरं क्रोशादिकं योज-
नम् ।
प्रासादप्रतिमे नृपस्य भवनं मध्येन इर्म्यादिकं
यानं षड्यवसम्भवेन शयनं कृत्वा सनास्ना-
दिकम् ॥*॥
रुद्रो वायुर्विश्वकर्मा हुतागो
ब्रह्मा कालस्तोयपः सोमविष्णुः ।
पुण्ये देवा मूलतोऽस्त्रिंशं मध्यात्
पञ्चाष्टान्यं द्वाग्निवेदैर्विभज्यम् ॥
ईशो मारुतविश्ववङ्गविधयः सूर्यश्च रुद्रो यमो
वैरूपो वसवोऽष्ट दन्तिवरुणौ षड् वक्त्रा इच्छा
क्रिया ।
ज्ञानं वित्तपतिर्निशाकरजयौ शीवासुदेवौ हृत्तो
कामो विष्णुरितिक्रमेण मरुतो हस्तो त्रयो-
विंशतिः ॥*॥
उच्चाटनं रोगभयश्च दुःखं
वङ्गभयं पौडनकं प्रजायाः ।
मृत्युर्विनाशोऽपि धनक्षयः स्यान्-
भोजः क्रमाद्देवतपीडनेन ॥*॥
हस्तो यत्रात् पुण्ययोरन्तराले
त्वष्ट्रा धार्या मन्दिरादौ निवेशे ।
हस्ताद्भूमौ याल्यकस्मात्तदासौ
कार्यं विघ्नं दुःखमाविष्करोति ॥
तालो हादशमात्रिकापरिमितस्तालहयं स्यात्
करः
पादोनदिकरोऽपि किष्कु रदितथापश्चतुर्भिः
करैः ।
क्रोशो दण्डसहस्रयुग्ममुदितो दाम्याश्च गव्यूतिक्रा
ताभ्यां योजनमेव भूमिरिखिला कोटीशतं
योजनैः ॥
सूत्राष्टकं दृष्टिदृष्टस्तमीञ्चं
कार्पासजं स्यादवलम्बसंज्ञम् ।
काष्ठश्च सृष्ट्याख्यमतोऽपि लेख्य-
मित्यष्ट सूत्राणि वदन्ति सन्तः ॥
इति वास्तुशास्त्रे राजवल्गुमण्डने मित्यका
लक्षणवर्णनं नाम १ अध्यायः ॥ * ॥
“संयामेऽन्धकरुद्रयोस्तु पतितः स्वो दो महेशात्
चित्ती

शिल्पशा

तस्माद्भूतमभूच्च भौतिजननं थावापृथिव्यां-
महत् ।
तदेवै रभसा विगृह्य निहितं भूमावधोवक्त्रकं
देवानां रसनाच्च वास्तुपुरुषस्तेनैव पुण्यो बुधैः ॥
प्रासादे भवने तडागखनने कूपे च वापीवने
जीर्णोद्धारपुरे च यागभवने प्रारम्भनिर्वर्त्तने ।
वास्तीः पूजनकं सुखाय कथितं पूजां विना
हानये
पादौ रक्षसि कं शिवेऽङ्घ्रिकरयोः सन्धी च
कोणद्वये ॥
चेत्तात्रतिर्वास्तुरिहार्षनीय-
स्वेकांशतोभागसहस्रयुक्तः ।
साधारणोऽष्टाष्टिपदोऽपि तेषु
चैकाधिकश्रीतिपदस्तथैव ॥*॥
ग्रामे भूपतिमन्दिरे च नगरे पुण्ययतुःषष्टिकै-
रेकाश्रीतिपदैः समस्तभवने जीर्णं नवाभ्यांशकैः ।
प्रासादेऽथ शतांशकेस्तु सकले पुण्यस्तथा मण्डपे
कूपे षण्णवचन्द्रभागसहिते १८६ वापीतडागे
वने ॥
ईशो मूर्द्धिं समाश्रितः श्ववर्णयोः पर्जन्यनामा
दिति-
रापस्तस्य गले तदंशयुगले प्रोक्तो जयञ्चा-
दितिः ।
उक्तावर्धमभूधरो स्तनयुगे स्यादापवत्तो हृदि
पञ्चेन्द्रादिसुराश्च दक्षिणभुजे वामे च नागा-
दयः ॥
सावित्रः सविता च दक्षिणकरे वामे हयं रुद्रतो
मृत्युर्मैत्रगणस्तथोरुविपये स्यान्नाभिपृष्ठे विधिः
मेरुं शतुजयौ च जानुयुगले तौ वङ्गरीशौ
सूतौ
पूण्यो नन्दिगणाश्च सप्त विबुधाः कल्प्याः पदोः
पैतकः ॥*॥
ईशस्तु पर्जन्यजयेन्द्रसूर्याः
शत्यो भृशाकाशक एव पूर्वं ।
वङ्गिश्च पूषा वितथाभिधानो
गृह्णतः प्रेतपतिः क्रमेण ॥
गन्धर्वभङ्गौ ऋगपिठसंज्ञौ
हारश्चसुग्रीवकपुण्यदन्ताः ।
जलाधिनाथोऽप्यसुरश्च शेषः
स पापयन्त्रापि च रोगनागौ ॥
मुख्यश्च भङ्गाटकुवेरशैला-
स्तथैव बाह्ये दितितोऽदितिश्च ।
हात्रिंशदेवं क्रमतोऽर्चनीया-
स्तयोदशैव त्रिदशाश्च मर्द्ध ॥
प्रागर्थमा दक्षिणतो विवस्वान्
मैत्रोऽपरे सौम्यदिशाविभागे ।
पृथ्वीधरोऽसावथ मध्यतोऽपि
ब्रह्मार्चनीयः सकलेषु मर्द्ध ॥
भापापवत्सौ शिवकोणमर्द्ध
सावित्रकोऽग्नौ सविता तथैव ।
कोणे महेन्द्रेन्द्रजयौ तृतीयौ
रुद्रोऽनिलेऽन्योऽपि च रुद्रदासः ॥